

РЕШЕНИЕ

№ 24038

гр. София, 19.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 30.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **7199** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 30а, ал. 3 от Закон за опазване на обществения ред при провеждането на спортни мероприятия.

Образувано е по жалба от Д. М. К., срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № 2/25.06.2024г., издадена от началника на Група „Териториална полиция“ – П. при 05 РУ - СДВР, с която на основание чл. 41, т. 1 от ЗООРПСМ вр. чл.30, ал.1, т.1, предл.2 вр. с чл. 21, т. 4 от ЗООРПСМ на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) „забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и чужбина“ за срок от една година.

В жалбата се твърди, че оспорената заповед е незаконосъобразна, тъй като е издадена при липса на компетентност на административния орган, в нарушение на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалноправните разпоредби.

Ответникът – началника на Група „Териториална полиция“ – П. при 05 РУ - СДВР, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли съда да се произнесе с решение, с което да я отхвърли. Претендират се разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована не изпраща представител и не изразява становище.

Съдът, след като се запозна с жалбата, становищата на страните и приложените по делото писмени доказателства, прие следното от фактическа страна:

На 12.05.2024 г. на стадион „Виваком Арена – Г. А.“ в [населено място] се провела футболна среща между отборите на П. „Л.“ и П. „Черно море“ – [населено място] с начален час 19:30 часа. Непосредствено преди началото на футболната среща около дванадесет привърженици на П. „Л.“ нахлули на спортния терен, като се позиционирали пред вратата от страната на сектор Б“, след което разпънали транспарант с надпис: „С. –вън“.

С протокол по чл. 29, ал. 2 от ЗООРПСМ от 13.05.2024 г. от страна на служител при СДВР - С. са предадени доказателствени средства – оптичен носител, съдържащ записите от камерите към системата за видеонаблюдение на футболната среща.

С протокол за писмено показание на свидетел по ЗООРПСМ от 20.05.2024 г. е разпитана свидетелката Т. И. П. – Ш., която в качеството си на служител в 03 група „ХЕ“ към сектор „ММ“ – СДВР е присъствала на спортното мероприятие, като се е намирала в залата за видеонаблюдение на стадиона, разположена в сектор „А“, и е станала очевидец на събитията, описани в докладна записка относно извършена проверка по преписка рег. № 513р-51145/17.05.2024 г. по описа на СДВР. осочва, че преди започването на футболната среща, група от около 12 /дванадесет/ фена на П. „Л.“ нахлули на спортния терен, като се позиционирали пред вратата от страната на сектор „Б“ и разпънали транспарант с надпис „С. - вън“. След намесата и проведен разговор с охранителната фирма отговорна за охраната на спортното мероприятие, същите напуснали спортния терен и се насочили към сектор „Б“, в който се настанили.

След извършена проверка е установено, че едно от заснетите лица е оспорващият Д. К., за който след проверка в Единен автоматизиран регистър АИС „Спортни хулигани“ към НИЦССМ – МВР е видно, че лицето не е установявано като извършител на противообществени прояви по ЗООРПСМ.

С постановление от 15.05.2024 г. на инспектор М. А. е допуснато да се извърши експертна справка, със задача: дали на предоставеният оптичен носител, съдържащ видео материал, заснет на 12.05.2024 г. по време на футболната среща между отборите на П. „Л.“ - [населено място] и П. „Черно море“ - [населено място], на файл с име „PTZ SECTOR V_ 20240512193013“, е заснето лице от мъжки пол, облечено в тъмно синьо яке, сини дънки, тъмно кафяви обувки с бяла подметка, което се е позиционирало в най-дясната страна зад транспаранта. Лицето е проследено с камера от системата за видеонаблюдение, като копие от записа на проследяването е записано на оптичен носител и приложено към преписката, и дали това е Д. М. К..

Изготвена е Експертна справка № 34-Ф/2024 от 17.05.2024г., от която след извършване на фото-съпоставителното изследване е установено, че на представения за изследване запис е заснето лицето Д. К..

Въз основа на горното е издадена процесната заповед, с която на оспорващия е наложена принудителна административна мярка- „забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и чужбина“ за срок от 1 /една/ година.

С оглед така приетата фактическа обстановка, Съдът прави следните прави изводи:

Жалбата е процесуално допустима за разглеждане по същество. Жалбата е подадена от надлежна страна, притежаваща активна процесуална легитимация, което е видно от представените по делото доказателства, в предвидения преклузивен срок, насочена срещу акт подлежащ на съдебен контрол.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган - началник група „Териториална полиция“- П. в 05 РУ на СДВР, в рамките на делегираните му със Заповед № 229з-466/26.03.2024г. правомощия, поради което оплакванията в жалбата в тази връзка не се споделят.

Оспореният акт е издаден в писмена форма и съдържа нормативно установените в чл.59, ал.2 от АПК реквизити. Посочени са обективно и пълно фактическите основания за неговото постановяване. Изложените в акта факти съответстват на приложените по делото писмени доказателства. Не се установява порок във формата по см. на чл. 146, т. 2 от АПК, който да обуславя отмяна на акта /Постановление № 4/1976г. на Пленума на ВС и ТР № 4/22.04.2004г. по дело № ТР-4/2002г. ОСС на ВАС; Тълкувателно решение № 16/31.03.1975г. на Общото събрание на гражданската колегия на Върховния съд/. Ответникът е формирал своите изводи въз основа на приложения и приобщен в административната преписка доказателствен материал. Ответникът, чрез своите фактически констатации обосновано е посочил действителното правно положение, не се установява непълнота на фактите, а след анализ и проверка на същите, съдът приема, че те са и реално осъществени. Волята на административния орган е ясно изразена, не съществуват пропуски или грешки, което е предпоставка за правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигурява възможност на оспорващия да организира адекватно защитата си във висящия съдебен процес.

В хода на административното производство не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила от категорията на съществените, които да са ограничили правото на защита на оспорващите и да са препятствали правото им адекватно да я организират. Съгласно трайно установената практика на Върховен административен съд, съществено е това нарушението, наличието на което да повлияе върху съдържанието на акта, т.е. ако това нарушение не е допуснато, би се стигнало до постановяване на акт с различно съдържание, като спор между страните по този въпрос няма.

Заповедта е постановена в съответствие с материалноправните изисквания в ЗООРПСМ.

Деянието, за което е наложена ПАМ е квалифицирано по чл.21, т.4 ЗООРПСМ, съгласно която "противообществена проява" (спортно хулиганство) е тази, която не съставлява престъпление по смисъла на Наказателния кодекс и е извършена в спортния обект или в спортната зона преди, по време или непосредствено след спортното мероприятие, както и на отиване или на връщане от спортния обект във връзка със спортното мероприятие. Противообществената проява може да се изразява в различни форми, като в т.4 е посочена „нахлуване на спортния терен“.

Безспорно е установено че оспорващия Д. К. е извършил противообществена проява - спортно хулиганство по смисъла на чл. 21, т. 4 от ЗООРПСМ, тъй като на 12.05.2024г. на стадион „Виваком Арена - Г. А.” в [населено място] непосредствено преди започването на футболната среща между отборите на П. „Л.”- [населено място] и П. „Черно море” -гр. В., с начален час 19.30ч. нахлува на спортния терен, като се позиционира пред вратата от страната на сектор „Б“ и държи транспарант с надпис „С. - вЪН“.

Ясно и точно е посочена нарушената разпоредба, както и обстоятелствата, обуславящи налагането на конкретната принудителна административна мярка. Относителните факти се установяват от докладните записки на полицейските служители,

веществените доказателства по чл.29, ал.1 ЗООРПСМ /видеозапис/, както и от изготвената експертна справка, посредством която е доказана самоличността на жалбоподателката. Доказателства за опровергаване изложените обстоятелства не са ангажирани. Не се навеждат други фактически твърдения за случилото се събитие, които да се удостоверят по надлежен ред с допустими и относими доказателствени средства.

Правилно е определен срокът на наложената ПАМ, която е в минимално предвидения в чл.25, ал.1 ЗООРПСМ такъв като е дадени приоритет на смекчаващите вината обстоятелства, а именно липсата на данни за извършени противообществени прояви по ЗООРПСМ преди нарушението.

На последно място, но не и по значение, актът е издаден и в съответствие с целта на закона, а именно опазване на обществения ред при провеждането на спортни мероприятия; предотвратяване, преустановяване, разкриване и наказване на противообществени прояви.

С оглед гореизложено, Съдът намира, че заповедта е законосъобразно издадена, при липса на отменителните основание, визири разпоредбата на чл.146 от АПК, поради което оспорването следва да бъде отхвърлено като неоснователно.

Предвид изхода на делото и на основание чл.143, ал.3 от АПК, оспорващата страна следва да бъде осъдена да заплати на ответника сторените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение, определени от съда в размер на 100лв., съгласно чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, своевременно поискани до приключване на устните състезания.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение, 28-ми състав:

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба от Д. М. К., срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № 2/25.06.2024г., издадена от началника на Група „Териториална полиция“ – П. при 05 РУ - СДВР, с която на основание чл. 41, т. 1 от ЗООРПСМ вр. чл.30, ал.1, т.1, предл.2 вр. с чл. 21, т. 4 от ЗООРПСМ на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) „забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и чужбина“ за срок от една година.

ОСЪЖДА Д. М. К., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 100лв. разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София - град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

СЪДИЯ: